BÉO NHẠC CHÒ MÈO

tranh truyện cổ tích Việt Nam

nhã nam
NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

ĐẸO NHẠC CHỌ MÈO

Tranh truyện cổ tích Việt Nam

VĂN ỐC *kể*, BÚT CHÌ *vẽ*

nhã nam

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

www.SachVui.Com

TOE
TOE TOE
CHUỒN
LẸ!

www.SachVui.Com

Từ thủa khai thiên lập địa đến giờ đã sinh ra chuyện mèo ăn thịt chuột, nên phàm đẻ ra là chuột thì cứ phải sợ mèo. Chuột già hẳn hoi mà chỉ nghe mèo nhép nó "meo" một cái là mình mẩy đã run bắn. Vừa nghĩ đến đã thấy tức và nhục.

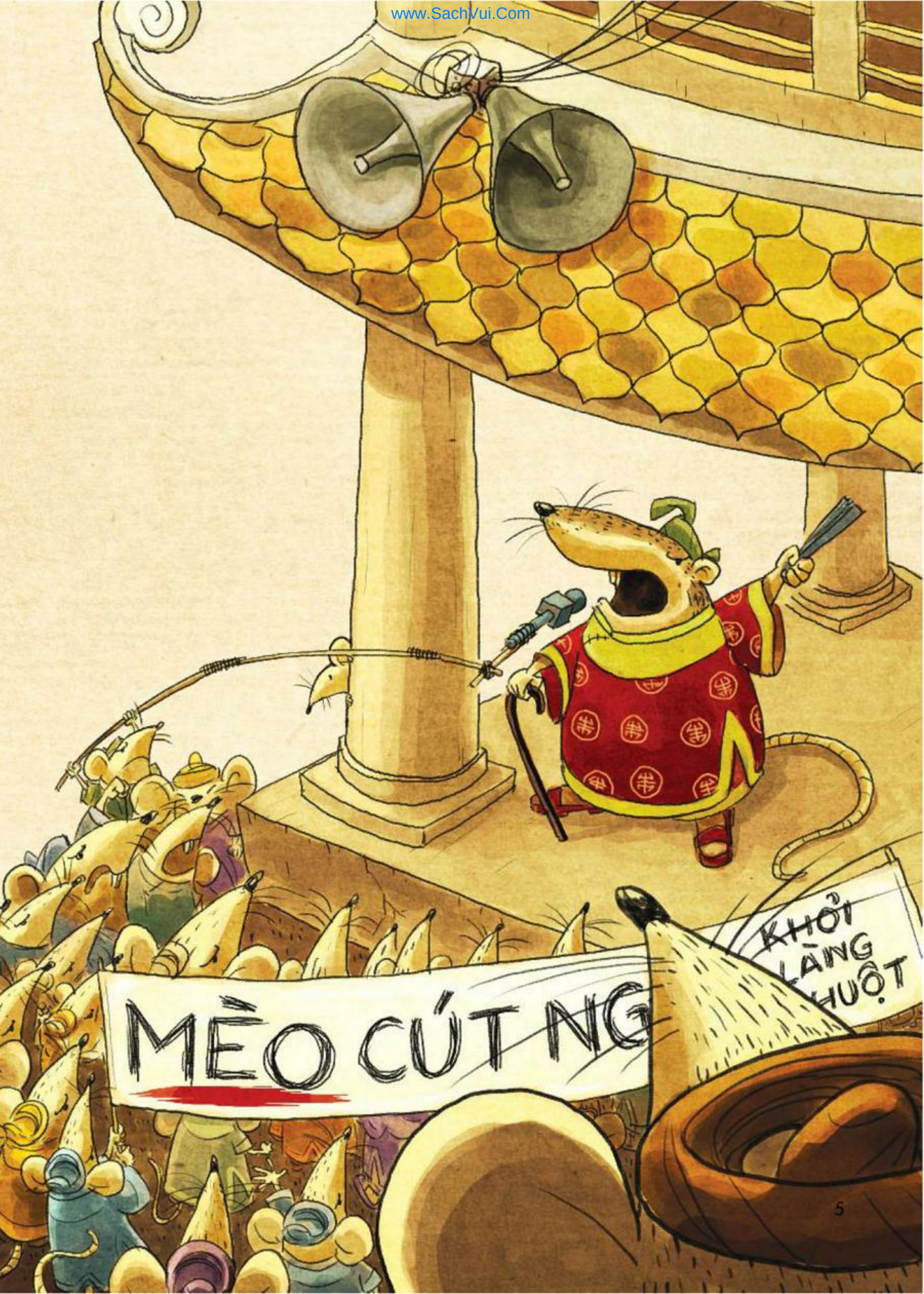

www.SachVui.Com

Nhưng con giun kia xéo lắm cũng phải quằn. Bàn tán, lầm bầm, chửi rủa đã chán, rút cuộc một hôm bầy chuột cũng mở được một đại hội để bàn cách chống lại mèo. Tề tựu tham gia thôi thì đủ cả làng chuột: chuột Nhắt, chuột Chù, chuột Đồng, chuột Bạch, chuột Cống...

www.SachVui.Com

www.SachVui.Com

Khai mạc đại hội, chuột Cống long trọng tuyên bố nhiều lý do tại sao cả làng phải tập họp ngày hôm đó. Cống nghẹn nghào: "Các vị làm đám cưới cho con cái các vị biết, phải có cống nộp ra trò nó mới cho quan viên hai họ rước xách. Nó thì ngồi ngôi cao như giời. Mà nó vẫn lén bắt thịt hết vị này tới vị khác. Phải nói là Mèo nó dã man lắm. Tội nó kể sao cho hết và chúng ta làm sao có thể cứ chịu đựng được mãi!"

www.SachVui.Com

"Đúng vậy đấy! Mèo nó đểu giả lắm! Ông tam đại tôi kể rằng nó còn trèo lên tít cả cây cau để giở trò hỏi thăm nữa kia! May mà ông cụ đi chợ không có nhà!" – chuột Chù tiếp lời.

"Nói gì đến tam đại nhà anh Chù! Như em đây này! Hức... hức..." chuột Bạch bế lũ con đỏ hỏn tức tưởi khóc. "Thân con gái chấp nhận nuôi con một mình đã khổ rồi! Thế mà nhè lúc em đang ra đồng thì nó đuổi chí chết! Em sợ quá thành ra đẻ non lũ này! Giờ nuôi nấng làm sao!?"

"Bác Cống nói chí phải! Đội tuần của chúng tôi mỗi đợt gác lại mất đi một hai anh em! Chỉ có lão xơi chứ còn ai vào đây! Lão mèo ấy thật độc ác, quỷ quyệt!" – trương tuần Nhắt căm phẫn nói.

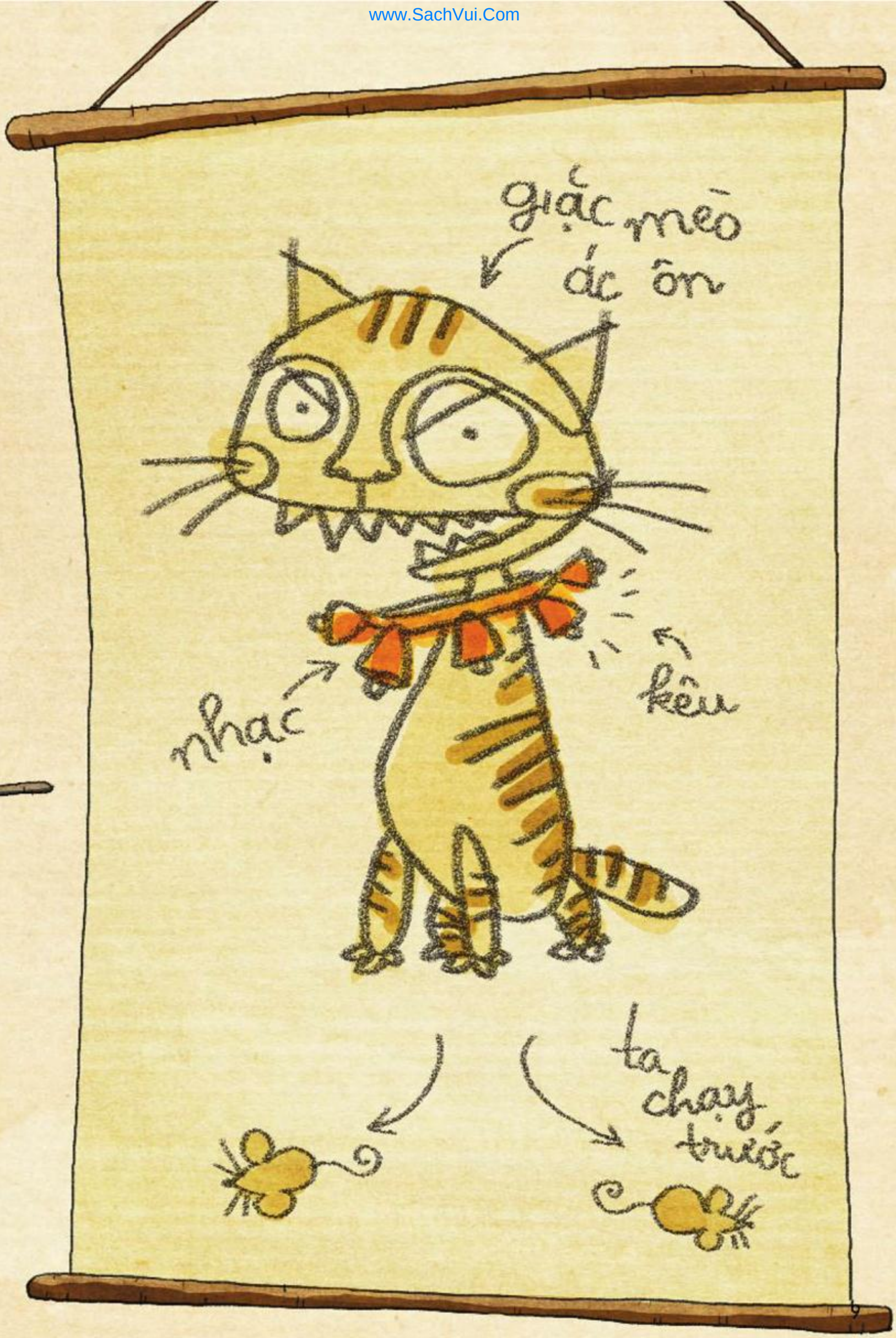

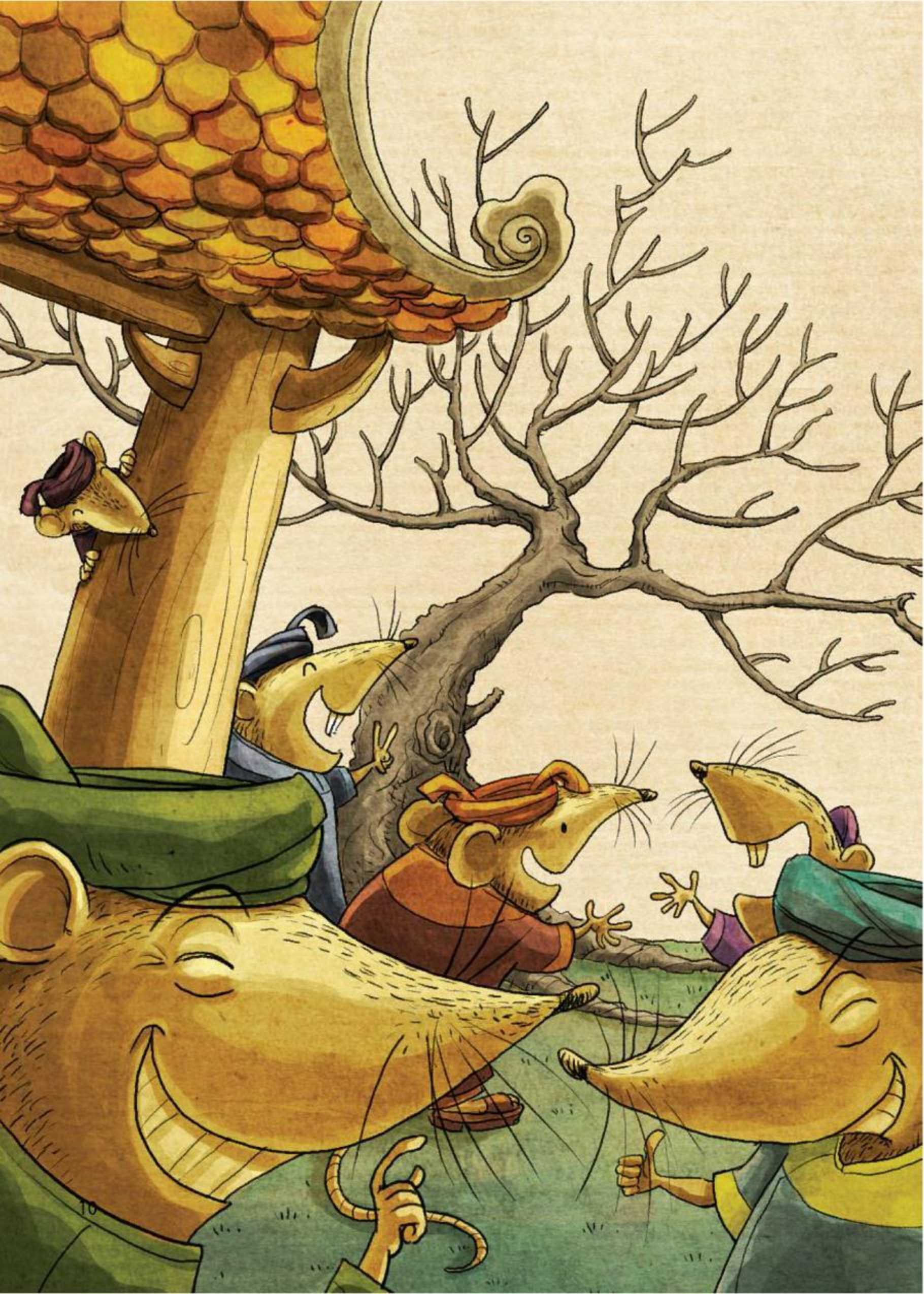
www.SachVui.Com

Tất cả đều nhất trí cao độ rằng mèo rất xấu, rằng tương lai của cả làng chuột chỉ xán lạn khi mèo kia bị trừng trị. Tuy vậy, khi bàn tới việc đối phó với mèo, đại hội xem chừng lúng túng. May thay, chuột Cống đã dõng dạc rằng: "Cái giống quái ấy bắt được anh em ta chỉ vì nó có tài rình mò bắt lén mà thôi. Bây giờ bà con ta hãy mua một cái nhạc, buộc vào cổ nó, để nhất cử nhất động của nó ta đều nghe thấy tiếng nhạc mà tránh trước, thế thì ông bà ông vải nó còn làm gì được nữa?"

www.SachVui.Com

Cả làng chuột thấy chuột Cống nói chí lý quá. Đúng là một sáng kiến thâm nho ghê gớm. Đơn giản thế mà quan trọng và vĩ đại không để đâu cho hết. Thế là từ nay con mèo gian gian ác kia hết đường trí trá! Phận chuột từ nay đổi khác! Chỉ cần nghĩ đến việc con mèo đi đến đâu cũng có nhạc reo đến đấy làng chuột đã thấy run lên vì khoái trá.

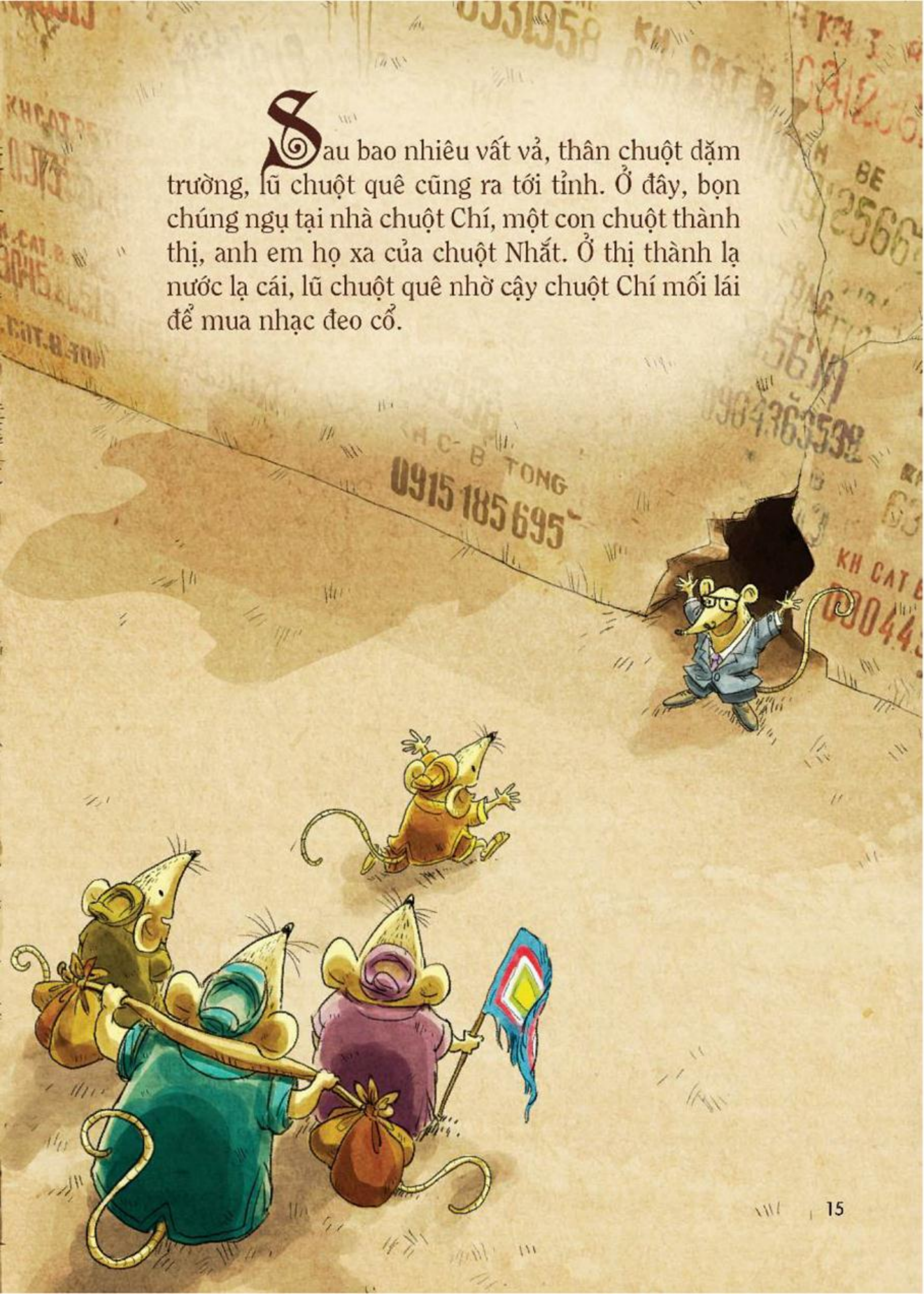

Đại hội chuột bầu ra một hội đồng do chuột Cống đứng đầu. Hội đồng chuột lại cử ra một đội thanh niên chuột thực hiện nhiệm vụ kiếm nhạc về đeo cho mèo. Đám thanh niên này do chuột Nhắt lanh lẹn dẫn đầu. Cả bọn khăn gói quả mướp chuẩn bị cho chuyến đi xa: ra tỉnh để tìm nhạc.

GAME ONLINE
Lâm truyền kỳ 2
TUNG HOÀNH THIÊN HẠ
TẠP HÓA
- BÁNH KẸO
- RƯỢU BIA
- THUỐC LÁ
GAME MỚI
- GUNNY
- BOOM
- KIẾM THẾ

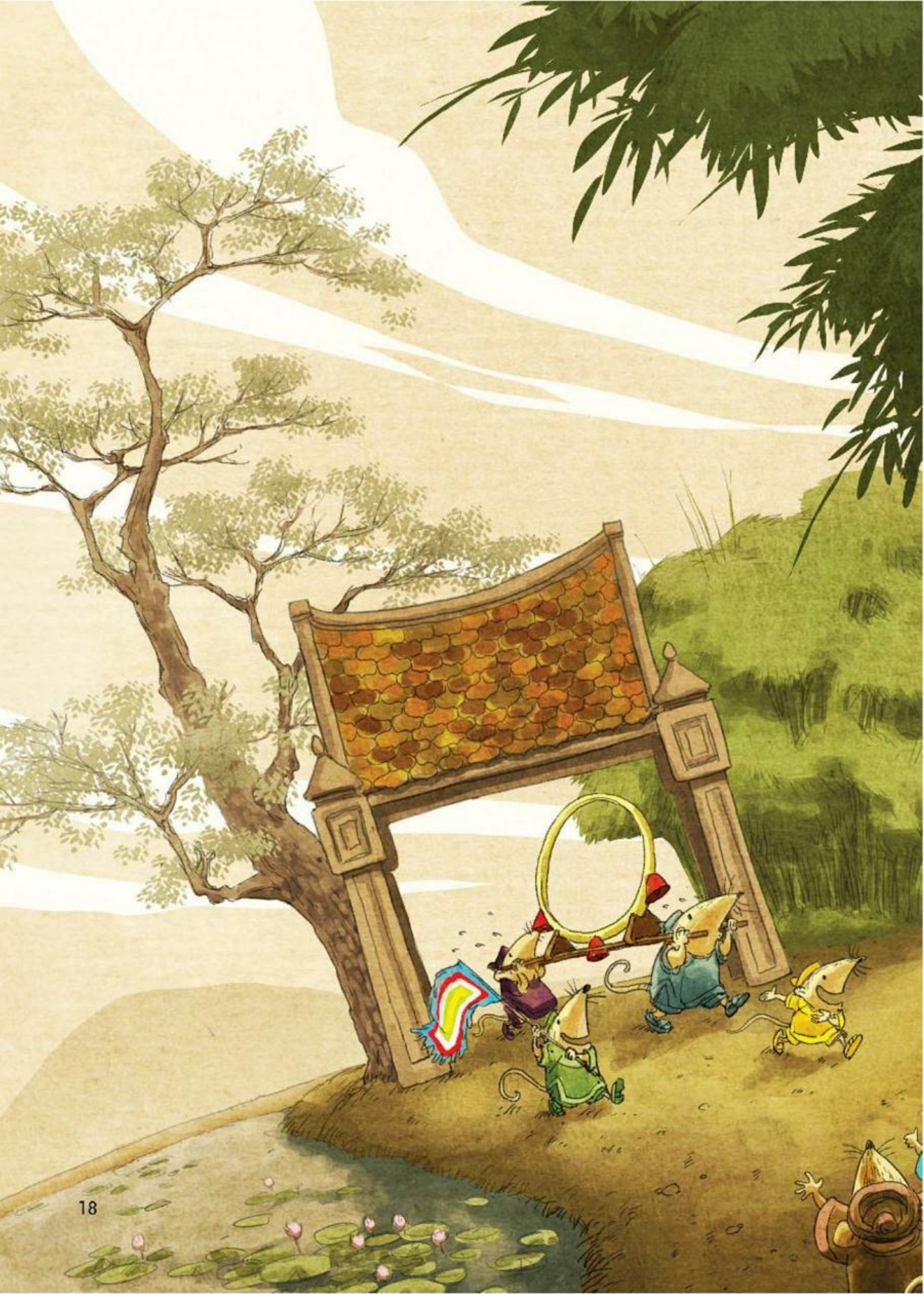
Sau bao nhiêu vất vả, thân chuột dặm trường, lũ chuột quê cũng ra tới tỉnh. Ở đây, bọn chúng ngụ tại nhà chuột Chí, một con chuột thành thị, anh em họ xa của chuột Nhắt. Ở thị thành lạ nước lạ cái, lũ chuột quê nhờ cậy chuột Chí mối lái để mua nhạc đeo cổ.

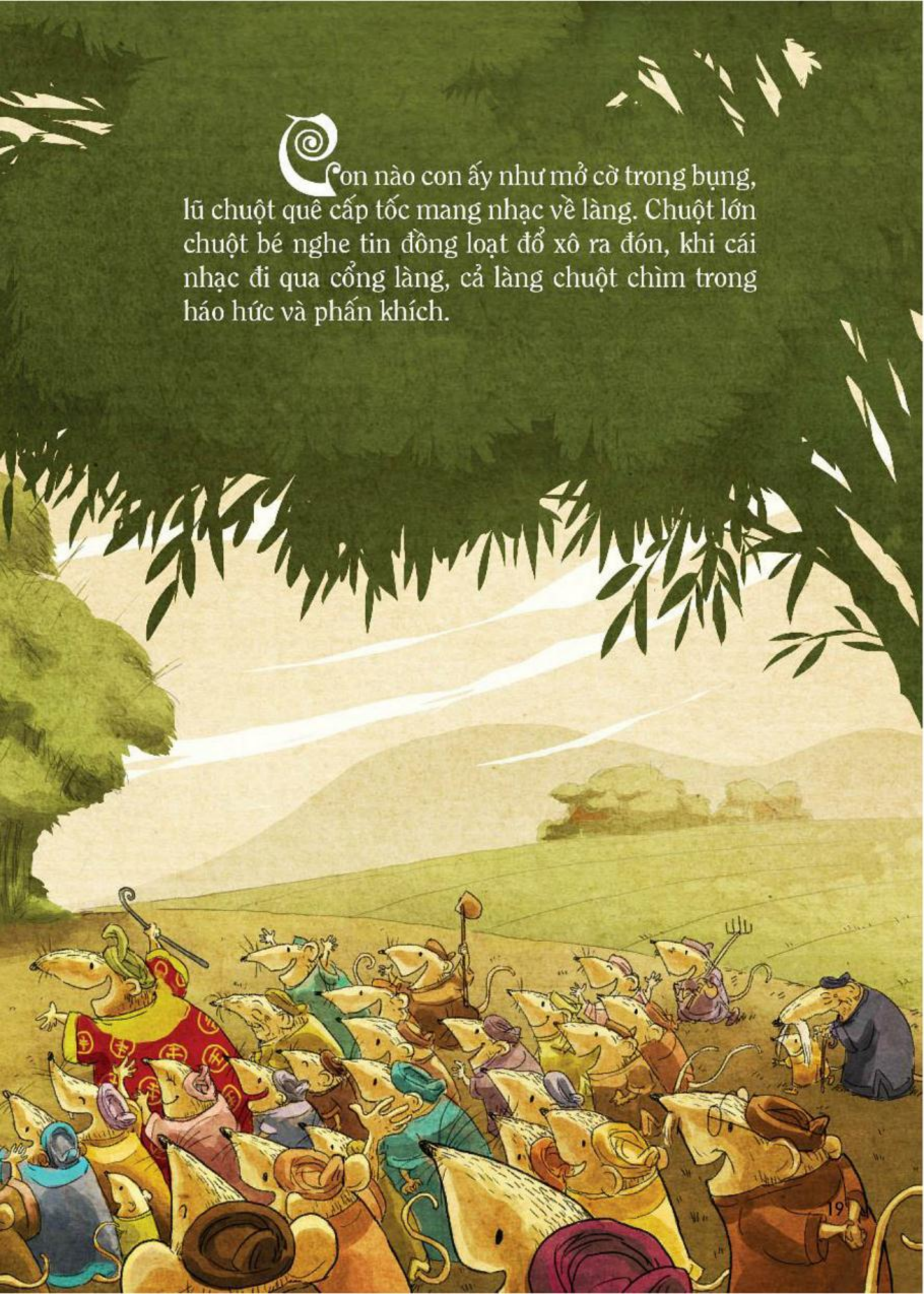

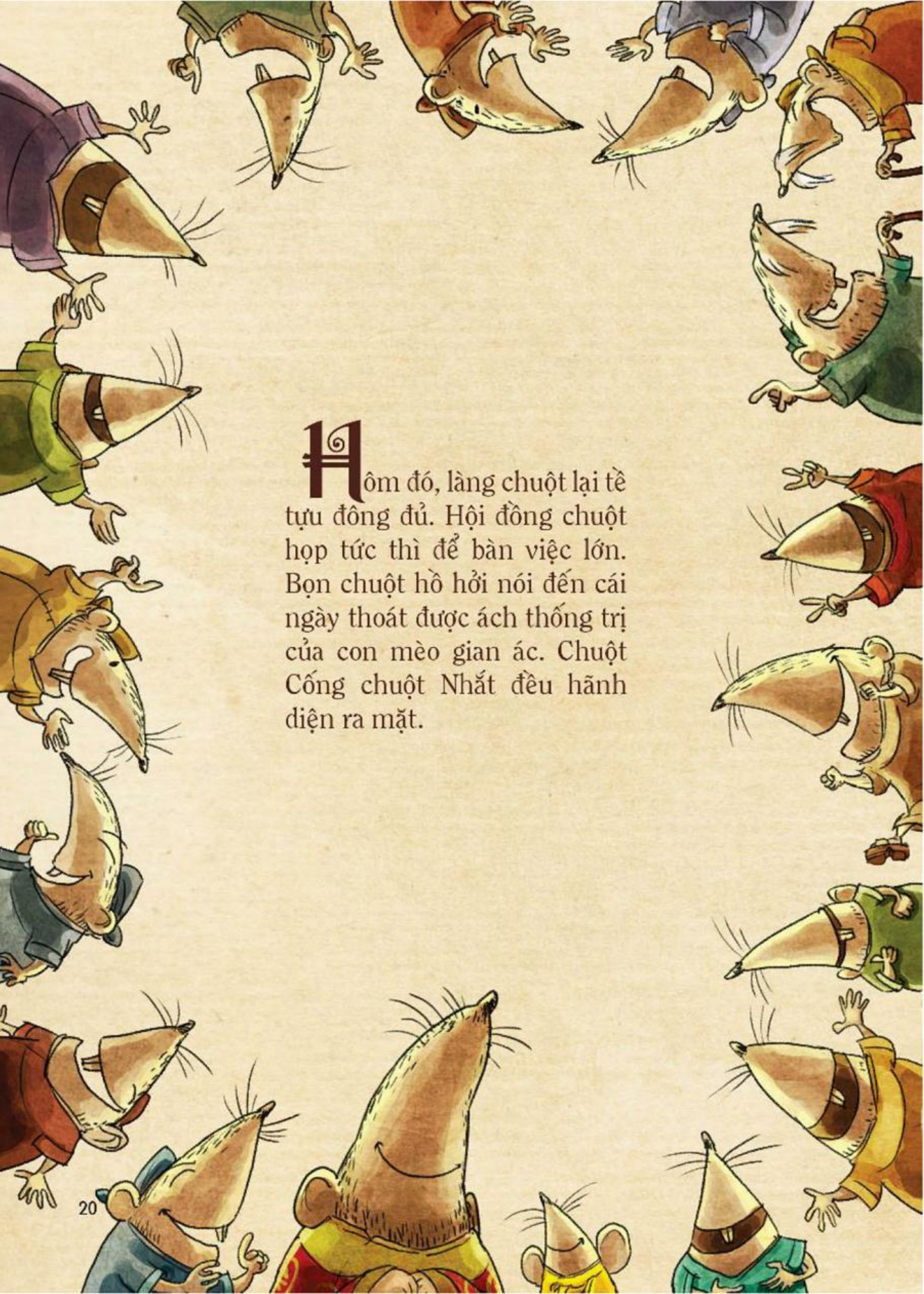
Nhờ quan hệ và sự khôn khéo của chuột Chí, lũ chuột Nhắt một ngày kia cũng thấy được vật chúng mơ ước: một cái nhạc đeo cổ! "Cái nhạc này không phải tầm thường đâu," chuột Chí nói. "Nó đã chu du khắp chốn từ Tây sang Đông rồi mới đến ta, và nó đã từng được đeo cho hàng đống chó quý!" Thật là một cái nhạc ra nhạc!

Con nào con ấy như mở cờ trong bụng, lũ chuột quê cấp tốc mang nhạc về làng. Chuột lớn chuột bé nghe tin đồng loạt đổ xô ra đón, khi cái nhạc đi qua cổng làng, cả làng chuột chìm trong háo hức và phấn khích.

Hôm đó, làng chuột lại tề tựu đông đủ. Hội đồng chuột họp tức thì để bàn việc lớn. Bọn chuột hồ hởi nói đến cái ngày thoát được ách thống trị của con mèo gian ác. Chuột Cống chuột Nhắt đều hãnh diện ra mặt.

Thế nhưng, không ai ngờ, vào họp thì rôm rả thế, mà đến khi hội đồng bàn đến việc ai sẽ đi đeo nhạc vào cổ mèo thì cuộc họp cứ im phắc. Không một ý kiến. Không cả tiếng chút chít chụt chịt.

"Hừm, cả làng nghe tôi nói có rõ không? Ai xung phong nào?", chuột Cống hỏi, ngó nghiêng bốn bề.

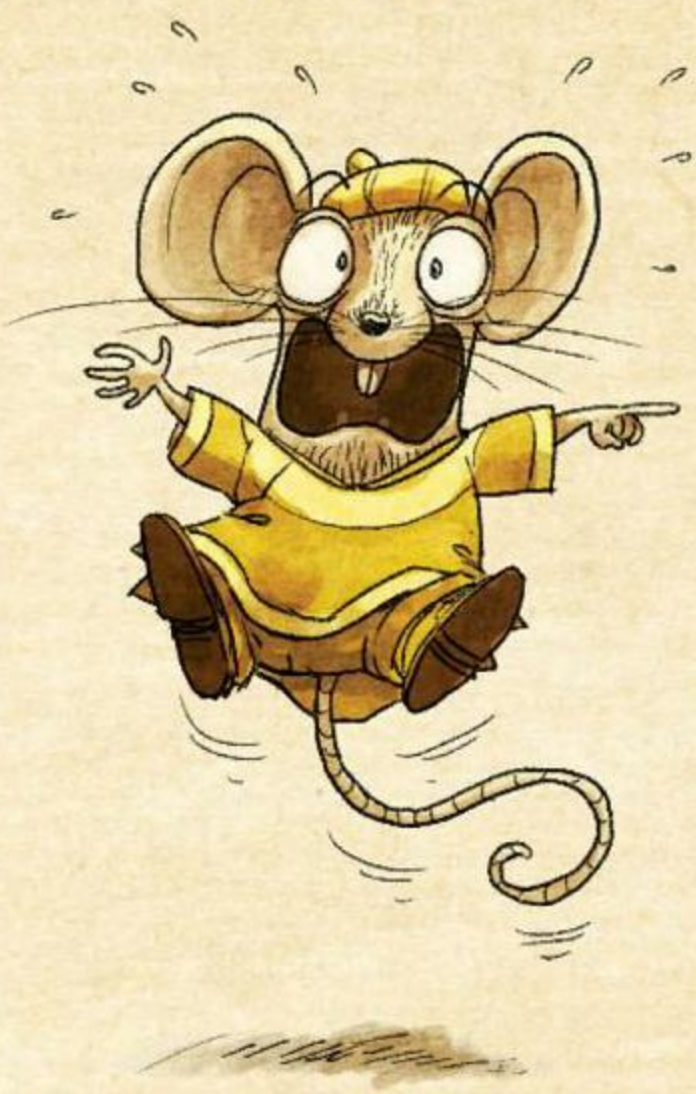
Không ai lên tiếng xung phong hết. Cống ta lúng túng ra mặt. Bỗng một cánh tay rụt rè giơ lên. Chuột Cống mừng hú: "Mời chú Chù!" Chuột Chù rụt rè lên tiếng: "E hèm, thưa cả làng, tôi thấy dân ta đông nhưng toàn chậm lụt, yếu đuối cả, duy có bác Cống là hiểu biết, giỏi giang nhất. Chính bác nghĩ ra việc đeo nhạc, tôi thấy không ai hợp bằng bác. Tôi tiến cử bác Cống!"

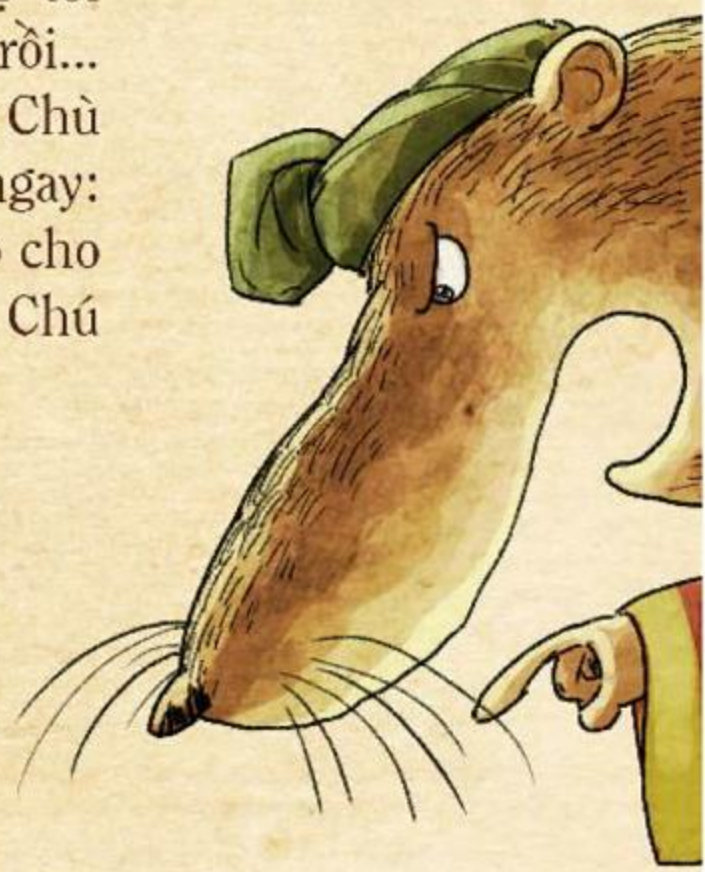
"Thằng bố láo!" chuột Cống rủa thầm trong bụng, đoạn lên tiếng: "Chú Chù nói thế là biết một mà chửa biết hai. Tôi là bậc tiên chỉ trong làng, chỉ lo công to việc lớn. Tôi chủ trương việc đeo nhạc đã đủ hao tâm tổn trí, lẽ nào cái việc mọn này lại đến tay tôi nữa! Giờ không ai tự nguyện thì làng phải cắt cử. Tôi xin cử anh Nhắt tuy nhỏ người nhưng khôn ngoan lanh lẹn. Anh Nhắt mà ra tay thì ắt sẽ được việc."

Ai dè chuột Nhắt giãy nảy như đỉa phải vôi: "Không, không, bác Cống nói thế cũng chỉ có lý một phần. Tôi đã lao lực đi kiếm nhạc về rồi, bây giờ đến việc đeo nhạc cũng đến lượt tôi là làm sao? Làng ta đông thế, thiếu gì người! Sao làng không cắt cử anh Chù? Anh ấy tuy chậm nhưng chắc, vả lại, từ xưa tới nay chưa thấy anh ấy lập được công trạng gì cho làng! Cử anh Chù đi mới phải!"

Chuột Chù mặt đỏ tía tai mãi mới lắp bắp: "Làng bắt tôi đi... thôi cũng đành... nhưng tôi vốn chậm... chỉ sợ tôi chưa đến gần được mèo... đã bị nó xơi rồi... lại hỏng việc của làng..." Song, chuột Chù chưa dứt lời chuột Cống đã chặn ngay: "Nhạc đã đem về, phải có kẻ đem đeo cho mèo chứ. Chú không phải nhiều lời. Chú hôi như thế, mèo nào thèm bắt!"

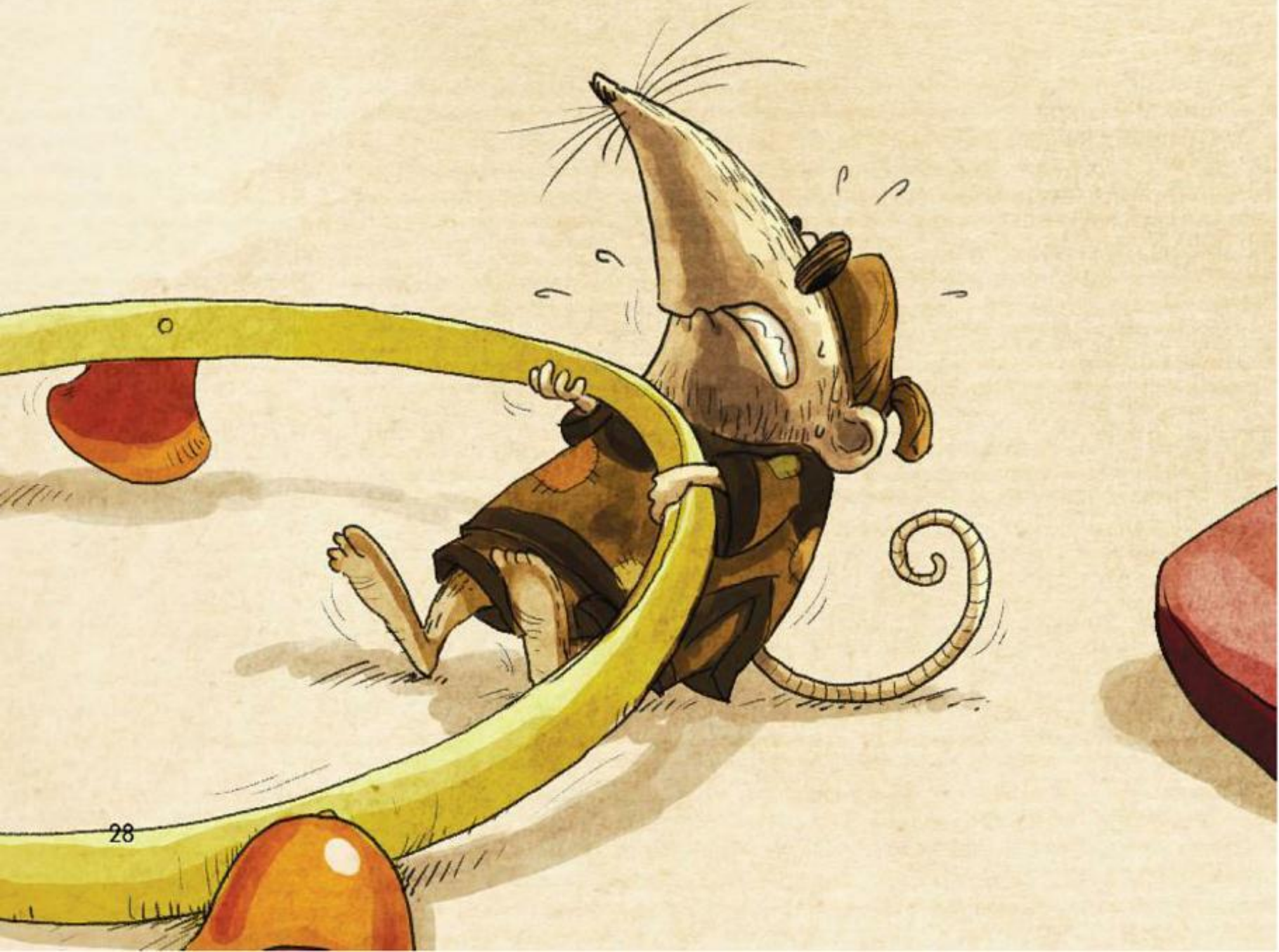

Chuột Chù không còn cách nào thoái thác đành mang nhạc ra đi tìm mèo. Con mèo gian ác kia rồi! Chuột Chù đến gần mà tim đập thình thịch và chân cẳng thì bủn rủn.

"Mình không được thần hồn nát thần tính chứ! Nó đang ngủ thật hay là nó giả vờ... Cái tính hay ngất xỉu của mình! Ôi, mẹ ơi!... Cổ nó như cái vại thế kia..." chuột Chù lẩm bẩm tiến lại gần và cảm thấy cổ họng nghẹn lại.

Bất đồ, chẳng rõ vô tình hay hữu ý, con mèo mở mắt "meo" lên một tiếng thật to. "Ối làng nước ôi, mèo!" chuột Chù thất đảm ré lên, quăng ngay cái nhạc xuống đất chạy biến! Nghe tiếng chuột Chù la hét, cả làng chuột ngay lập tức rơi vào cảnh náo loạn. Mọi con chuột đều ba chân bốn cẳng tháo chạy. Không ai ỏ ê gì đến cái nhạc đeo cổ cũng như việc đeo nhạc cho mèo nữa!

Thành ra, chuột đã sợ mèo vẫn cứ là sợ mèo mãi!

ĐEO NHẠC CHO MÈO
Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2010.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT
44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội
ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản
CỔ THANH ĐAM
Biên tập: Minh Châu
Trình bày: Đỗ Hữu Chí

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty CP In Truyền thông Việt Nam. Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 314-2010/CXB/03-24/MT và quyết định xuất bản số 168/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 4.5.2010.
In xong và nộp lưu chiểu năm 2010.

Liên kết xuất bản và phát hành:
Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam
1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội
Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965
Website: www.nhanam.vn
Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh
Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh
Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034
Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn